

Geçmiş Zaman Olur Ki...

Selami Öktem

Gümüşhane'nin, şehirde yaşayanlar için, en çok ziyaret edilen yerleri neresidir diye sorulsa şu an verilen cevaplar ile bundan 10-15 yıl önce verilen cevaplar birbirini tutmaz. Bazen büyük şehirlerden ya da farklı ülkelerden şehre gelen yazlıkçıların diliyle "Şehirde neler değişti?" diye sorulduğunda cevap çok fazla şey değişmedi gibi görünse de maalesef ki aslında Gümüşhane'de yakın zamanda çok fazla şey değişmişti.

Eski terminal binası yıkıldı yakınına yenisi yapıldı. Eski terminal binasının yerine ise büyük bir beton yığını konuldu. Bu beton yığını ilk başlarda çağrı merkezi olarak işletildi ancak günümüzde ne olarak kullanıldığını bilmediğim bir yapı olarak şehre gelenleri ve şehirden geçeleri selamlamaktadır.

Eski belediye binası yıkıldı yerine eskisine benzeyen pek de estetik kaygı güdülmeden, eski dokuya uygun olmayan ama daha büyük bir yapı şehrin yine tam ortasına yapıldı.

Belediye ile terminal arasındaki yol genişletildi ancak buradaki ağaçlar kesildiği için eskiden yazın sıcaklarda bile rahat yürünebilen yol, güneş altında tercih edilmemeye başlandı.

Eski stadyum yıkıldı ve yerine gençlik merkezi yapıldı. Gençlik merkezi aslında hem içerisindeki etkinlikler hem de gerçekleştirilen çalışmalar açısından bakıldığında oldukça popüler bir nokta olarak şehrin bu kısmını hareketli tutmaya devam ediyor ancak yine o binanın beton yapısı ne yazık ki ne yanındaki parkla ne de etrafındaki binalarla uyum içerisinde olmadığı için gözü rahatsız ediyor.

Benim için en büyük değişimlerden biri de eski pazar yeri oldu. Bugün özellikle eski pazar yerini yazmak ve tarihe not düşmek istedim. Burası Salı günlerinde pazarcı esnafının meyve sebze sattığı bir yerdi. Etrafında günden güne yükselen binaların arasında bir çukur gibi kalan bu bölge diğer günlerde ise çarşıya gelen insanların arabalarını park ettikleri bir alan olarak kullanılmaktaydı. Salı günleri bu alanda neredeyse iğne atsanız yere düşmeyecek bir kalabalıkla karşılaşırđınız. Öğle saatlerinde ve akşamları iş çıkışı saatlerde aşırı yoğun olan bu alanda yazları ortaokul veya lise öğrencileri el arabaları ile gelir para karşılığında insanların malzemelerini taşırlardı.

Çocukluğumdaki anılarım arasında hiç unutmayacaklarımdan biri de eski pazar yerinde insanların aldıklarını taşıyan bu çocukların "Değmesin yağlı boya." bağırışlarıdır. Pazar yerinin girişinde el arabaları ile bekleyen bu çocuklar boylarına poslarına bakmadan güneş altında oldukça fazla malzeme taşıyarak beni hayrete düşürürlerdi. Şimdi burada devasa bir bina var. İçerisi ne kadar kullanılıyor bilmiyorum.

Bir şehir plancısı olmadığım için yıkılan ve yerine yenisi yapılan işleri akademik olarak değerlendirmem olası değil ancak sade bir vatandaş olarak eskisini özlemeye devam ediyorum. Yakın zamanda şehir merkezinde Kütüphane gibi, Hükümet konağı gibi birçok yapının daha yıkılması planlamaları yapılırken bakalım onların yerine gelecekte neler göreceğiz. Umarız ki bu sefer eskisini özlemeyiz.